

N:o 45.

Ank. till Riksd. Kansli d. 9 Mars 1867, kl. 11 f. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring af den i gällande legostadga bestämda flyttningstid.

Herr *Åke Andersson* har uti motion (N:o 176), som Andra Kammaren öfverlemnadt till Lag-Utskottets behandling, hemställt, "att Riksdagen ville för sin del besluta, att flyttningstiden för de manliga tjenarne må blifva, i stället för den 24 Oktober, den 8 November, med skyldighet för desse att såväl på landet, såsom för städerna är stadgadt, infinna sig i tjensten å fjerde dagen, då icke annorlunda vid städjandet är öfverenskommet."

Fördelarne af en sådan anordning vore, efter motionärens förmenande, hufvudsakligen, att höstarbetet vid jordbruket kunde hinna afslutas, innan tjenstehjonsflyttningen inföll, och tillika borde vinna derpå, att det blef fullbordadt af dem som börjat detsamma, äfvensom att husbönderne undginge olägenheten af att mista allt sitt tjenstefolk, både det manliga och qvinliga, på en gång.

Det sednare måste erkännas vara en verklig olägenhet, när det nemligen inträffar, att en husbonde icke skall behålla någon af sina tjenare för det stundande tjensteåret. Men ett medel deremot erbjuder sig i den af motionären sjelf antydd utväg att, på sätt också mångenstädes sker, vid städjeaftalet öfverenskomma om tidigare tillträde af tjensten. Hvad åter angår de fördelar för jordbrukets drift, som genom förslaget skulle vinnas, föränlåtes Utskottet erinra, att ofta, till följd af årstidens beskaffenhet och af andra orsaker, höstplöjningen är ofullbordad ännu vid den tid, motionären för de manliga tjenarnes flyttning föreslår, en omständighet, som efter Utskottets omdöme gör den ifrågasatta lagförändringen till sina verkningar mindre vigtig; och då för densamma icke i öfrigt framställa sig skäl, som synas förtjenta af uppmärksamhet, har Utskottet ansett sig desto mindre böra understödja motionen, som lagstiftningen rörande legoafstal sannolikt innan kort torde komma

komma att undergå en förändring af mera genomgripande art; hemställande alltså Utskottet,
att Herr Åke Anderssons berörda motion ej må till vidare utgård föranleda.

Stockholm den 15 Februari 1867.

På Utskottets vägnar:

Eric Sparre.

N:o 46.

Ank. till Riksd. Kansli d. 9 Mars 1867, kl. 11 f. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ett tillägg till 17 Kap. 18 § Handels-balken, i fråga om rätt till betalning i konkurs för fordran på grund af borgen.

Herr Carl Anders Larsson från Östergötland har i motion (N:o 200), som af Andra Kammaren remitterats till Lag-Utskottet, föreslagit, att, till stärfande af det öfverhandtagande onda ett vidt utgrenadt borgenssystem medförde, "18 § uti 17 Kap. Handels-balken måtte erhålla ett nytt moment, så lydande: "Sedan gäldenärs egna skulder, till kapital och räntor, blifvit fullt guldna, utgår betalning för borgensförbindelser, dem gäldenären sig iklädt." Böter ege minsta rätt."

För detta förslag — enligt hvilket förmånsrätt framför en gäldenärs löftesförbindelser skulle tillerkännas hans egna skulder och enligt hvilket alltså en gäldenär, som icke egde andra skulder än borgensförbindelser, men dylika till belopp fullt motsvarande alla hans tillgångar, skulle kunna omintetgöra fordringsegarnes rätt endast genom att utfärda nya skuldsedlar i eget namn — har icke åberopats, och kan väl icke åberopas, någon rättsgrund. Så länge borgen är ett lofligt aftal — och lofligt är det i sig sjelf, ehuru ur viss synpunkt det vore önskvärdt, att bruket deraf inskränktes — kan detta obligatoriska aftal icke beröfvas den verkan, obligationer i allmänhet ega: ett motsatt förfarande innebure ett magtspråk, oer-

Bih. till Riksd. Prot. 1867. 7 Saml. 1 Afd. 7 Häft.